

**Kterak se Olda naučil kopce, aneb cyklistické
PRAHA – DOKSY (71 km) poosmé: 31.5.1990
Memoriál Martina Mareše.**

- 85 dnů před startem: Při březnové schůzi CKKV jeho president prosadil novinku letošního ročníku závodu Praha – Doksy. Vyhlásí se i soutěž veteránů, cyklistů, kteří v tomto roce dovrší věk 40 let.
- 70 dnů před startem: Ředitel závodu Michal Kokta (Mik), přináší od tiskařského lisu vonící balík plakátů závodu. Tradiční defilé výrazných figur klubu CKKV letos střídá sedmiobrazí nejoblíbenější plakátové postavy, co ji má Mik nejlépe v ruce – sedm podob sekretáře závodu Vlad. Konůpky (Vlk), od ztučnělého, zdecimovaného břicháče až po poslední podobnoství nádherně rostlého borce na báječném bicyklu. To poslední je spíše zbožným přáním jak zobrazeného, tak autora.
- 50 dnů před startem: Ředitel závodu Mik, ač na prahu veteránského věku, pojímá za manželku pohlednou mladou ženu. Rázem je jasné, že jeho příprava na závod se odsouvá na vedlejší kolej a příprava závodu samotného plně padá na bedra jeho sekretáře.
- 22 dnů před startem: Sekretář závodu a president CKKV Vlk vyhláší kontrolní jízdu Praha – Doksy a zpět s několika účely. Je třeba zajistit noclehy pro závodníky a doprovod. Vlk předvídavě odhaduje 16 lůžek. Dále na tréninkovém kole s tachometrem hodlá přeměřit kilometrůž trasy. A nakonec úmysl dát cyklistům možnost, projet si trasu ještě před ostrým startem. Odezva je však mizerná. 9. května vyjíždějí jen dva cyklisté – Vlk a Honza Vinter – Hovi. Vrací se sice promoklí a na kost prochladlí, ale proti dalším liknavcům si připisují 200 najetých km. Letos si totiž většina borců dovoluje ten přepych, přijet na start s mizivým počtem najetých km! Jenže to ještě netuší, co letos dokáže Olda Mudra – Olm.
- 5 dnů před startem: Tři borci CKKV – Mik, Vlk a Hovi stojí na startu slavného závodu K.Vary – Unhošť, ztraceni v téměř sedmisetleté mase cyklistů. Na trati se neztratili, v cíli se všichni vešli do první půlky výsledkové listiny.
- 2 dny před startem: Vlk si tradičně píše listinu potencionálních účastníků, jenže sám není schopen určit, zda pojedou 7 nebo 15 jezdců. Seznam houstne, škrťů podivně málo. Jen z týmu ETS odpadá jeden zraněný. Jistá je přítomnost videotechniky, Vlk je v neustálém spojení s hlavním rozhodčím závodem, ostříleným Doksákem Vlastíkem Škarytkou, ten zas s kameramanem a jeho řidičem. Telefon mezi Trojou a Dědinou je v neustálé permanenci. O pár pater níž a pár desítek metrů vedle (vše v areálu Matfyz) na jiném telefonu ředitel Mik burcuje legendární postavu ranných ročníků – Zdeňka Bukovského (Buko). Marně. Buko, nejen že je pořád zkrmený, navíc musí hlídat včely. Zdá se, že vynalézavost, s jakou se tento robustní borec dokáže vysmeknout z klubka startujících, už dosti převyšuje podobné snahy jiné výrazné postavy minulých ročníků, ing Petra Budínského (Budí). Ten pro změnu musí kdesi u Jihlavy natírat převysoký TV vysílač. Jejich nepřítomnost již nikoho nepřekvapí, v povědomí jezdců figurují spíše jako lidoví vypravěči, než jako cyklisté...
- 31.5.1990 – den startu. Napětí se stupňuje. Telefony mlčí, nezbyvá než vyčkat hodinu H – 15:00 – parkoviště EZÚ. Těsně před obědem odřídka jeden z favoritů J.Šindelář. Vlk a Hovi konzumují v menze otřesný oběd. Pavel Thér (Pat) je zatím nezvěstný. Pak to vypuklo. Dlouho před patnáctou hodinou, na parkovišti za Trojským mostem staví Vlastíkova škodovka a zářivé BMW videoštábu. A okolo se začínají hemžit cyklisté. Pat, J.Kolíško (Koj) a ing. A.Caletka (Caa) dostávají výjimku a odjíždějí rovnou na místo ostrého startu. Do doprovodných vozů se stěhuje náhradní velomateriál a nezbytná basa smíchovských desítek. Kufry zacvakají, stejně tak kufry Hovi do pedálů. Jede se k EZÚ. Tady další překvapení. Dosud nevídané množství cyklistů přešlapuje po asfaltu, zatím se nesměle, vzájemně zvědavě okukují a stejně tak i krásné drahé bicykly závodníků z týmu ETS.

V nepřítomnosti ředitele Vlk nadšeně vítá shromážděné. Do 15:00 ještě daleko, ale jsou tu všichni, jen ředitel Mik chybí. Mezi vším hemžením pozorné oko kameramana, co citlivě vylupuje z překotného dění to podstatné, co zůstane zaznamenáno pro potěšení v dlouhých zimních večerech, kdy kola spí... Blíží se hodina H. Už je tu i ředitel Mik v brýlích brouka Pytlíka, hlazen svou mladomanželkou, pozorně naslouchá jejímu konejšivému hlasu. Co mu asi tak povídá? Bágly se ukládají do aut, nováčci ještě krátce studují mapu trasy, startovní čísla se stěhují na záda závodníků. Jedničku fasuje obhájce Pepa Šimon, další dle pořadí z loňska, nováčci čísla vyšší, jen desítku nikdo nechtěl, v této předvolební době naprosto pochopitelně. Jak tedy rekordních 16 jezdců stanulo na startu 8.ročníku Praha – Doksy u EZÚ, poté v Letňanech:

1	Josef Šimon	Joši	1952	2.účast	1x vítěz
2	Vladimír Konůpka	Vlk	1947	8.účast	2x vítěz
3	Petr Chrupa	Pech	1957	6.účast	2x vítěz
4	Oldřich Mudra	Olm	1958	3.účast	
5	Michal Kokta	Mik	1950	7.účast	
6	Břetislav Jelínek	Břej	1952	5.účast	
7	Jan Vinter	Hovi	1957	3.účast	
8	Luděk Kokta	Luk	1954	6.účast	
9	Ing Ant. Caletka	Caa	1944	nováček	
10	neobsazeno				
11	Josef Kolísko	Koj	1948	nováček	
12	Martin Huml	Mahu	1969	nováček	
13	Petr Stejskal	Step	1964	nováček	
14	Petr Fritsche	Frip	1949	nováček	
15	Josef Fiala	Jofi	1942	nováček	
16	Pavel Thér	Pat	1949	nováček	
17	Miroslav Mašek	Mim	1968	nováček	

Počasí příznivé, chvílemi o sobě dává vědět skoro červnové sluníčko, v dlouhých kalhotách, snad po zkušenostech z nedávné jízdy na této trase, jedou pouze Vlk a Hovi. Jen vítr je tradičně v opozici...

15:05 hod.: Vlastík svolává roztroušené skupinky do chumlu a pouští je na trať. Precizní časomíra a zapisovatel Leoš má zatím volno, úvodních 7km se pojedou bezstarostně, volně, v družné zábavě. Funkce lídra se ujímá Hovi. Pestrobarevný had se dává do pohybu. Líně a vláčně se noří do hustého provozu kopce na Vychovatelnu. A pak Letňany – start ostrý. Dál nechme hovořit počítadlo kilometrů:

3. km – Hned po startu zůstává pozadu trojice Caa, Koj, Pat, která závod pojímá v poněkud jiné dimenzi. Ve zbývajících třináctce se favorité drží zpět, vše táhne Luk!

4. km – Na pláni před Hovorčovicemi protivítr, co napovídá, že k únikům hned na začátku nebude chuti, ani jim pšenka nepokvete... Neposední MUŠIM (Olm, Joši) však míní jinak. Ale peloton je letos nevídaně vyrovnaný, Pech nezvykle pasivní, Vlk pozorný, v každém pokusu v závěsu, leč rozumný. Takže neposední Olm, Joši vždy na chvíli v ústraní, aby... ale to až další kilometry. Zatím se favorité stále drží zpět, trojice Joši, Vlk, Olm neustále těsně při sobě.

7. km – Měšice – Neposední to poprvé zkouší. Loni se rozhodlo už tady. Olm a Joši vyráží, Vlk se drží, poté i Pech. Pole za nimi je silné, brzy jsou všichni pohromadě.

10. km – Mratín – Na čele nejčastěji Joši a jeho stín Vlk, Olm se nenápadně pohybuje uprostřed pole, Pech ještě více vzadu. Beznaděj pociťuje Luk, náhlá mezera, ještě jeden pokus zrychlit, ale

skupina před ním se neodvratně vzdaluje. A na chvostu vzdalujících se má první potíže Břej. V tomto místě je vítr výjimečně příznivý, tempo vysoké.

15 km – Kostelec – S náskokem krátce Joši a Vlk, pak zklidnění, celá skupina opět pohromadě. Celá přece jen ne, už chybí i Břej. A na konci města další úder. Joši, Olm a Vlk náhle pěkný kus vpředu. Náskok je slibný, Pech stačil výkřikem Vlka upozornit, že neposední nastupují, sám zůstal vzadu v balíku. Vlk se veze, nestřídá, to by rozladilo i nejzdatnější jezdce a sami dva neposední si v tom větru další dobrodružství nedovolují, takže v lesíku opět 11 borců pohromadě.

20. km – Tišice – Na čele nyní úřadují nováčci Step a Frip, pomalu se rozkoukávají a začínají tušit, že oni jsou tou silou, co maří všechny naděje neposedných. Jenže Olm s Joši to opět zkouší, ale když vidí, že je s nimi opět jen Vlk, zařazují se do nitra balíku.

23. km – Joši vyráží sám a získává značný náskok. Zřejmě si vyjel pro vítězství v rychlostní prémii. Jenže moc brzo.

24. km – ČERVENÁ PÍSKA – rychlostní premie:

1. Olm	40:06 min.
2. Vlk	-2 vtř
3. Joši	-2 vtř

V pravou chvíli vyráží Olm a Vlk, předjíždí zdecimovaného Joši a rozdělují si čelní pořadí na prémii. Skupina se ve spurtu trhá, za prvními třemi následují Hovi, Frip, Mik, další s mírnou ztrátou. 4 minuty už ztrácí Břej, 9 minut Luk. Kus za premií opět 11 borců pohromadě. Favorité se stahují, táhnou jezdci ETS (Mahu, Step, Frip) a dopředu se překvapivě hrne náhle aktivní ředitel Mik. Vítr brzdí tempo.

32. km – Mělník – Po červené na křižovatce poskočí dopředu Joši a jeho stín Vlk, delší dobu jedou sami, jenže bez zájmu odjet.

37. km – Vehlovice – První mírný, krátký kopeček, místo tradičního prvního pokusu teamu KOCHR (Vlk, Pech) rozhodnout závod. Pech je však úplně na konci už jen desetičlenné skupiny. Za Mělníkem odpadnul Jofi. V čele Step. Ožívá Olm, první příležitost si vyzkoušet, jak mu to pojede v kopcích. Za ním ihned Vlk a Joši. Tempo mírné. V následující rovince a sjezdu se dopředu tlačí Hovi, Mik a Mim.

40. km – Liběchov – Zatím co na rychlostní prémii vedoucí ztráceli proti loňsku něco přes minutu, tady už je to tři a půl minuty. Jezdci projíždějí v pořadí Frip, Joši, Mik, Mim, Vlk, Olm, Hovi, Step, Mahu a Pech. Mahu se většinou drží zpět, jeho chvíle teprve mají přijít. V popředí se naopak drží Mik, loňská vedoucí čtveřice pochvalně hodnotí jeho výkon a dotírají, co že mu to novomanželka naordinovala, že mu to tak jede.

49. km – Chudolazy. Jízda údolím za pravidelného střídání, tempo je nepravidelné, vítr útočí pokaždé z jiné strany. Jeden borec však bezděky na sebe upozorňuje – je-li na špici Frip, tempo se zrychluje a jede pravidelně, vytrvale. Favorité si jej začínají všímat (Olm k Vlkovi: Tenhle borec nám ještě něco ukáže – pozor na něj). Mahu jede stále nenápadně, probudil se Pech, v dobrém tempu je Hovi a stále i Mik. Mezi vedoucími už není Mim a potíže s udržení má i Step.

52. km – Medonosy. Na čele 8 závodníků. Blíží se kopce a jezdci se podvědomě začínají šetřit na budoucí nápor. Jen Frip straší vytrvalým zrychlováním při pobytu na špici a k němu se přidává Mahu.

58. km – Deštná. První řádný kopec a hned ten prémiový je co bys kamenem dohodil. Do čela se stěhuje Olm, těsně sledován Vlkem (ach jo, ten Olda vypadá, že se na ten kopec přímo těší, on snad ty pověstné vepříky letos ani nejedl!). Zatačka, silnice se začíná zvedat. Olm prudce nastupuje, vzdaluje se, za ním Vlk, přes něho se převalí Mahu. Dál nikdo. Olm si dupe pro netradiční vrchařské prvenství.

59. km – Vrchařská premie:

1. Olm	1:44:50 hod
2. Vlk	- 11 vtř
3. Mahu	- 12 vtř

4. Frip	- 21 vtř
5. Pech	- 22 vtř
6. Joši	- 24 vtř.

Před vrcholem kopce Vlk předjíždí Mahu, oba se snaží neztratit kontakt se vzdalujícím se Olm. Za nimi ještě třímají naději Frip, Pech a dosti znaveně působící obhájce Joši. Další dva jezdci z vedoucí osmy již nenalézají sil a loučí se s vidinou čelního umístění – Hovi a Mik. Mik musí dokonce tvrdě zápolit s jakýmsi poutníkem na skládacím kole, ale obstál. Oproti loňsku vedoucí závodník ztrácí již více než 4 minuty.

60. – 61. km – Dubá. Ve sjezdu za premií se zformovala slibná trojice Olm, Mahu, Vlk. Na relaxaci není kdy. Vlk cítí šanci opět na pověstnou bednu, burcuje tempo. Ani není třeba. Oba spolujezdci zabírají naplno. Pronásledovatelé se ještě nestačili zformovat, Joši teprve nabírá dech a Pech – ten jaksi odpadá... A už je tu kopec v Dubé, Olm dále pokračuje v demonstrování náhle nabytého umění lehce vyšlapat jakýkoliv kopeček. Mahu a Vlk svorně ždí mou zbytky sil, aby ztráta nenarostla k neúnosnosti. A za nimi velice zdatná trojice již spěje ke spolupráci. Jenže ani tento kopec jim nejde k duhu, takže Frip, Joši a Pech začínají ztrácet povážlivě. Tady se láme chléb a karty se zdají být rozdány. Již se rýsuje, že toto uspořádání skupin bude definitivní. Jenže vítr proti a různé taktické varianty jednotlivců mohou ještě vyrobít krásné dramatično.

65. km – Vrchovany. Další kopec je ale proti všem dramatům. Vedoucí trojice perfektně spolupracuje a pronásledovatelům nedává šanci. Olm opět vystřeluje, ale Mahu i Vlk (bojující s křečí), neztrácí kontakt. Pracují nejlhčí převody (i u zářícího Olm?), za vrcholem kopce je Vlk málem smeten nákladákem do příkopu, zoufalý manévr se povedl, jde do čela závodu, jako už tolikrát na tomto místě a rozjíždí tempo. Ti tři za nimi mu stále ještě nahánějí strach. Vedoucí trojice jede naplno, krátká domluva Olm s Vlk – už jsou na nás tři, Olm – udržíme to? – Vlk – musíme pořádně makat, jsou strašně silní – Olm – tak makej! Mahu se najednou nestačí divit, ti dva vypadají, že chtějí nejen ujet trojicí stíhačů, ale i jemu. Jenže nepustil se, nápor vydržel. Ohlédnutí, vzadu daleko nikdo, takže rozjíždíme závěrečnou partii!

69. km – Zbyny. Náhlá pohoda. My tři to letos rozhodneme. Vlk v duchu: Na Oldu my dva nemáme, ani kdyby přišel kouzelník. Mahu: Co se asi honilo hlavou nováčkovi, když přijal mírnější tempo mazáků a držel se mezi nimi přesně uprostřed? Olm: Přátelé, tak letos si vás konečně vychutnám!!! Zástupci tří generací tu uhání a jedno jsou. V osudném osmašedesátém Mahu ještě nebyl na světě, desetiletý Olm hleděl na invazní tanky jako na zajímavá hřmotící vozidla, co na vozovce zanechávají dlouho nesmazatelné stopy, a Vlk, tou dobou plnící vojenskou povinnost, se marně s přáteli v zeleném snažil aspoň trošku zpomalit tu valící se nezadržitelnou hmotu. Dnes však pospolu a z pozice času by mělo být vše jasné. Jenže, kdo by se smířil s handicapem času a nezkoušel vše převrátit naruby?

71. km – Cíl Doksy. Po dlouhém otálení bere Olm režii do svých rukou teprve když štáb doprovodu je v dohledu. Vyráží vpřed, s havlovsky vztyčenými prsty roztáčí těžký převod k vítěznému vzplanutí a prolétá cílem. Vlk vteřinku váhá, pak ždímá zbytek sil, ale Mahu už jej před sebe nepustil. Po chvíli se k cíli řítí další trojice, úchvatný spurtérský souboj Joši – Pech na pásce vyznívá pro Pech. Frip do souboje nejde, křeč v levé noze to ani nedovolí. Pak dojíždí osamocený Hovi, tak brzy ho tady nikdo nečekal. A je tu chvíle klidu. Jezdci se shlukují kolem doprovodu, diskutují, lačně se občerstvují a nahlíží Leošovi do výsledkové listiny. Potlesk, to dojíždí ředitel závodu Mik. Opět chvíle pro diskuze, zážitky z tratě formulují jedno a to samé – bylo to nádherné... A znovu potlesk, k cíli spurtuje dvojice Step a Mim. Čas plyne a opět rozruch – je tu nejstarší závodník Jofí. Nijak ztrápeně nevypadá. To až po další čtvrtodince, když přijíždí Břej, je vidět, jak dokáže trať závodu zamávat s cyklistou, odsouzeným k předlouhé sólojízdě. Břej málem padá z kola a belhá přes silnici...Většina závodníků již odjíždí do kempu a teprve z videozáznamu poznají nový způsob spurtu, který po dalších dvaceti minutách předvádí 13. muž pořadí – Luk. Poslední tři jezdci pak přijíždějí až za tmy, ale s veselou myslí a radostí že to zvládli přesně tak, jak si to předsevzali.

Oficiální výsledky 8.ročníku závodu
PRAHA – DOKSY 1990

1.	Olda Mudra	(1958)	2:06:07 hod.	
2.	Martin Huml	(1969)	- 0:02	
3.	Vladimír Konůpka	(1947)	- 0:02	1.v kateg. veterán
4.	Petr Chrupa	(1957)	- 0:54	
5.	Josef Šimon	(1952)	- 0:54	
6.	Petr Fritsche	(1949)	- 0:58	2. kateg. veterán
7.	Jan Vinter	(1957)	- 1:58	
8.	Michal Kokta	(1950)	- 7:05	3.kateg. veterán
9.	Petr Stejskal	(1964)	- 16:28	
10.	Miroslav Mašek	(1968)	- 16:28	
11.	Josef Fiala	(1942)	- 21:12	4.kateg. veterán
12.	Břetislav Jelínek	(1952)	- 35:10	
13.	Luděk Kokta	(1954)	- 56:07	
14.	Antonín Caletka	(1944)	- 2:56 hod.	5. kateg. veterán
15.	Pavel Thér	(1949)	- 2:58	6. kateg. veterán
16.	Josef Kolísko	(1948)	- 2:58	7. kateg. Veterán

A najednou byl večer, večer hladivý a konejšivý, večer na terase restaurace kempu Bílý kámen. Každý z jezdců si v mysli opakuje ten svůj úsek trasy, kde zářil, kde se trápil, každý měl chuť podělit se s každým o vše. Ty tam jsou bláznivé překotné pitky dávných ročníků, kdy to, co se na silách ušetřilo na trase, vybuchovalo v dohře na terase. Perlivé severočeské pivo rozmělnuje únavu ve svalech, do duší se vkrádá klid. Ještě jednou rozruch – to když se ze tmy zjevili zbývající tři borci, tváře zářící a v nich poselství, že i jejich pojetí závodu je báječné, že na trase je spousta útulných a pohostinných zařízení a že žízeň se má hasit hned, jakmile se ozve. Mazákům jen zatrnulo vzpomínkou na první ročníky. A pak jaksi poznenáhlu končil letošní ročník akce Praha – Doksy, zatím ročník nejúspěšnější. Mezi 16 účastníky byla celá polovina nováčků, 8 borců vydrželo jet pohromadě až pod závěrečné kopce 7 se jich v cíli vešlo do 2 minut. Letos už nikdo nepoukazoval na rozdíl ve vybavení bicyklů, každý jel na tom, na co má a jak nejlépe dovedl. A pár jezdců by třeba mohlo pokyvvovat hlavou nad krásnými stroji a pronášet slavnou větu Miloše Hrazdíry – myslím, hoši, že v těch kolech to asi nebude...

Podle celkového ohlasu lze soudit, že příště už dojde k naplnění představ pořadatelů CKKV o 25 účastnících. A v myslích těch mladších, zdatnějších cyklistů je stále zakódovaná bájná hranice dvou hodin, co letos znovu odolala, ale která přece musí padnout!

Závěrem ještě poděkování videoštábu za výtečné zachycení atmosféry na startu, po trase, při dojezdu i při závěrečném sezení na terase. Práce kameramana byla výborná, přestože s tímto tématem se dříve nejspíš nesetkal. Ale výsledek jeho práce stojí za to a bude sloužit i jako propagace tohoto závodu. Takže – letošní Doksy nadchly, za rok bud' me ještě nadšenější.

Červen – září 1990
J.V.J. Kotě Věhlasný